

Ograniczenie prawa do udziału w postępowaniu administracyjnym podmiotów trzeciego sektora na przykładzie postępowania rekrutacyjnego w prawie oświatowym

Tematem niniejszego opracowania jest analiza regulacji prawnych zawartych w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe¹, dotyczących postępowania rekrutacyjnego do szkół publicznych², w kontekście ograniczenia prawa do udziału podmiotów trzeciego sektora w tymże postępowaniu.

Inicjalnie należy zaznaczyć, że samo postępowanie rekrutacyjne do publicznych placówek oświatowych³ jest regulowane przez art. 130-164 u.p.o. Z uwagi jednak na ograniczenia objętościowe w dalszej części analiza badawcza zostanie skoncentrowana wyłącznie na przykładzie rekrutacji do klas pierwszych publicznych szkół podstawowych. Spowodowane jest to m.in. faktem, iż rekrutacja ta stanowi swoisty wzorzec dla pozostałych postępowań rekrutacyjnych⁴.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 i 2 u.p.o., postępowanie rekrutacyjne do klas pierwszych szkół podstawowych następuje wyjątkowo – wyłącznie w sytuacji, gdy do danej szkoły zgłoszeni zostali kandydaci mający miejsce zamieszkania poza obwodem szkoły publicznej i gdy dana szkoła podstawowa nadal dysponuje wolnymi miejscami, tj. w sytuacji,

---

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 59, dalej jako u.p.o.

² Ergo szkoły, która m.in. zapewnia bezpłatne nauczanie w zakresie ramowych planów nauczania; zatrudnia nauczycieli posiadających stosowne kwalifikacje zawodowe, realizuje programy nauczania uwzględniające ramowy plan nauczania i podstawę programową kształcenia ogólnego (w przypadku szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe – również podstawę programową kształcenia w zawodach) oraz przeprowadza rekrutację uczniów w oparciu o zasadę powszechnej dostępności. Ponadto realizującej zasady oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów oraz przeprowadzania egzaminów gimnazjalnych i maturalnych oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (art. 14 ust. 1 u.p.o.).

³ Tzn. do: a) publicznych przedszkoli, b) oddziałów przedszkolnych w publicznych szkołach podstawowych, c) innych publicznych form wychowania przedszkolnego, d) publicznych szkół i publicznych oświatowych.

⁴ Wynika to z faktu, iż szkoła podstawowa jest najbardziej „typową” placówką oświatową, której powszechny charakter, szczególnie mając na uwadze art. 130 ust. 5 u.p.o., nie może być kwestionowany.

gdy kandydaci mający miejsce zamieszkania w obwodzie danej szkoły podstawowej⁵ nie wyczerpali wszystkich miejsc przeznaczonych na utworzenie klas pierwszych.

W toku przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego brane są pod uwagę kryteria określone przez organ prowadzący⁶. Kryteria te mają postać określonej wartości punktowej. Ich zadaniem jest zaś zapewnienie jak najpełniejszej realizacji potrzeb dziecka i jego rodziny oraz lokalnych potrzeb społecznych. Jednocześnie ustawodawca wskazał przykładowe kryterium uwzględniające powyższy cel, jakim jest kryterium dochodu na osobę w rodzinie kandydata⁷.

Sama procedura postępowania rekrutacyjnego została zadekretowana w art. 158 u.p.o. Zgodnie z nim: 1) postępowanie rekrutacyjne prowadzi, powołana przez dyrektora szkoły⁸, komisja rekrutacyjna; 2) wstępne wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne – ogłaszane w formie listy kandydatów zakwalifikowanych bądź nie; 3) to komisja rekrutacyjna – działająca jako organ I instancji – przyjmuje kandydatów do szkoły; 4) ostateczne wyniki postępowania rekrutacyjnego również są jawne – ogłaszane, podobnie jak wyniki wstępne – w formie listy kandydatów przyjętych bądź nie; 5) dzień ogłoszenia ostatecznych wyników postępowania rekrutacyjnego jest określany w formie adnotacji na liście zawierającej powyższe wyniki. Jest to również data, od której zaczynają biec terminy związane z tymże postępowaniem; 6) w terminie 7 dni od daty ogłoszenia ostatecznych wyników rodzic kandydata może wystąpić z wnioskiem o uzasadnienie odmowy przyjęcia kandydata do szkoły podstawowej; 7) uzasadnienie sporządza się w terminie 5 dni od dnia wystąpienia przez rodzica kandydata z ww. wnioskiem; 8) w terminie 7 dni od daty otrzymania uzasadnienia o przyczynie odmowy przyjęcia dziecka do szkoły podstawowej, jego rodzic może wnieść odwołanie od rozstrzygnięcia komisji rekrutacyjnej; 9) odwołanie od rozstrzygnięcia komisji rekrutacyjnej jest rozpatrywane przez dyrektora szkoły, w terminie 7 dni od daty jego otrzymania; 10) rozstrzygnięcie dyrektora szkoły jest ostateczne i służy na nie skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Należy zwrócić uwagę na sam charakter postępowania rekrutacyjnego do klas pierwszych publicznych szkół podstawowych. Po pierwsze, postępowanie to jest (co zostało wcześniej rozpisane) szczegółowo uregulowane w drodze ustawy ustrojowej (u.p.o.), *ergo* aktu prawa powszechnie obowiązującego⁹. Po drugie, celem postępowania

⁵ Osoby te są bowiem przyjmowane z urzędu, *ergo* bez przeprowadzenia jakiegokolwiek postępowania rekrutacyjnego – zob. art. 133 ust. 1, w zw. z art. 130 ust. 2 *in fine* oraz ust. 5 u.p.o.

⁶ Będzie nim przede wszystkim właściwa jednostka samorządu terytorialnego (*vide* art. 8 ust. 3 u.p.o.), w wyjątkowych przypadkach będzie to również właściwy minister (zob. art. 8 ust. 4-14 u.p.o.).

⁷ Określenie ww. kryterium jest nieprzypadkowe, ustawodawca bowiem uregulował również, że jest to szczególne kryterium, bowiem jego spełnienie nie jest wymagane przedłożeniem dokumentów, jedynie zaś złożeniem stosownego oświadczenia (art. 133 ust. 3 u.p.o.).

⁸ Art. 157 ust. 1 u.p.o.

⁹ Zob. art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako Konstytucja RP.

rekrutacyjnego jest przyjęcie dziecka do klasy pierwszej publicznej szkoły podstawowej, a więc realizacja obowiązku szkolnego, co wprost dekretuje art. 36 ust. 8 w związku z art. 35 u.p.o. Tym samym również jego finalnym celem będzie szczegółowa konkretyzacja art. 70 ust. 1 zdanie drugie i trzecie Konstytucji RP, tj. przepisu wprowadzającego obowiązek nauki do ukończenia 18 roku życia¹⁰. Po trzecie, w postępowaniu tym występować będzie dyrektor szkoły, a więc stosownie do art. 62 ust. 1 u.p.o. osoba kierująca daną publiczną szkołą podstawową¹¹. Ma to istotne znaczenie, bowiem publiczny charakter omawianej placówki oświatowej (publicznej szkoły podstawowej) nie pozostaje bez wpływu na pozycję ustrojową tegoż podmiotu.

Zaakcentowany wyżej publiczno-prawny charakter zarówno publicznej szkoły podstawowej, jak i samego obowiązku szkolnego, przy jednoczesnym wyposażeniu dyrektora szkoły w kompetencje o administracyjno-prawnym charakterze¹², pozwala stwierdzić, że niewątpliwie będzie on organem administracji publicznej, w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego¹³. Będzie on więc również adresem norm zawartych w k.p.a. Nadmienić należy, że na poprawność powyższej tezy dodatkowo wskazuje regulacja art. 51 ust. 1 pkt 4 lit. b u.p.o., zgodnie z którą w sprawach z zakresu obowiązku szkolnego, obowiązku nauki oraz w sprawach skreślenia uczniów z listy uczniów organem wyższego stopnia, w rozumieniu k.p.a., w stosunku do dyrektora szkoły będzie kurator oświaty. Innymi słowy, przesądzono tam o fakcie, że dyrektor szkoły jest organem administracji publicznej *ergo* organem zobowiązanym do procedowania w oparciu o regulacje k.p.a., zastrzegając jednocześnie, że ww. sprawy podlegają rozpatrzeniu przez kuratora oświaty działającego wówczas jako organ II instancji.

Z tych również powodów należy sformułować tezę, że postępowanie rekrutacyjne przeprowadzone dla kandydatów (dzieci) do klas pierwszych w danej publicznej szkole podstawowej również będzie postępowaniem administracyjnym, *ergo* podczas jego przeprowadzenia zastosowanie będą miały przepisy k.p.a. Postępowanie to jednak, z uwagi na podnoszony wcześniej fakt wyczerpującego uregulowania na gruncie u.p.o., będzie

¹⁰ Por., co na ten temat piszą: S. Jarosz-Żukowska, Ł. Żukowski, *Prawo do nauki i jego gwarancje* [w:] M. Jabłoński (red.), *Realizacja i ochrona konstytucyjnych wolności i praw jednostki w polskim porządku prawnym*, Wrocław 2014, s. 631 i n.; M. Czuba-Wąsowska, K. Mańko, *Egzekucja obowiązków szkolnego i nauki. Zagadnienia prawne. Teoria i praktyka*, Warszawa 2011, s. 15-27; zob. także: J. Behr, *Prawo do nauki w podmiotach leczniczych. Analiza na przykładzie publicznej szkoły podstawowej specjalnej*, „Folia Iuridica Universitatis Wratislaviensis” 2016, Vol. 5, No. 2, s. 165 i n.

¹¹ Fakt ten bardzo kategorycznie podkreśla A. Barański przy okazji komentowania art. 7 ustawy – Karta Nauczyciela, *idem*, [w:] A. Barański, M. Szymańska, J. Rozwadowska-Skrzeczynska, *Karta Nauczyciela. Komentarz*, Warszawa 2016, s. 71; J. Jakubowski, [w:] M. Zając-Rzosińska, J. Jakubowski, *Komentarz. Karta Nauczyciela*, Warszawa 2014, s. 42-49.

¹² Zob. m.in. art. 33 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 38 ust. 2, art. 41 ust. 1, 68 ust. 2 u.p.o.

¹³ Tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm., dalej jako k.p.a. Zob. także, co nt. dyrektora szkoły pisze B. Madej, *Sytuacja prawna dyrektora szkoły odwołanego ze stanowiska kierowniczego* [w:] P. Bieś-Srokosz, K. Mucha (red.), *Podmioty prawa we współczesnej administracji publicznej*, Częstochowa 2016, s. 113 i n.

jednak toczyło się przede wszystkim o przepisy u.p.o., zaś dopiero w zakresie nieunormowanym tą ustawą w oparciu o regulacje k.p.a. Wynika to z faktu, że u.p.o. pełnić będzie w tym wypadku funkcję *lex specialis*, co też w naturalny sposób będzie ograniczało – zgodnie z zasadą *lex specialis derogat lex generalis* – zastosowanie przepisów k.p.a., mających w tym wypadku charakter *lex generalis*. Mając to na uwadze, należy stwierdzić, że przepisy u.p.o. – w art. 158 ust. 6 i 8 – zawężają katalog podmiotów uprawnionych do kontynuacji¹⁴ omawianego postępowania wyłącznie do rodziców dziecka (kandydata)¹⁵. Tym samym także powyższe przepisy wyłączają zastosowanie przepisów k.p.a. normujących kwestię stron postępowania, w tym także art. 31 § 1 k.p.a., a więc przepisu, na podstawie którego podmioty trzeciego sektora (określone na gruncie k.p.a. jako organizacje społeczne¹⁶), m.in. mogą żądać dopuszczenia ich do udziału w toczących się postępowaniach, jeżeli udowodnią, że jest to uzasadnione ich celami statutowymi i przemawia za tym interes społeczny. Toteż w przypadku postępowania rekrutacyjnego do klas pierwszych publicznych szkół podstawowych podmioty trzeciego sektora zostały pozbawione prawa do występowania z żądaniem dopuszczenia ich do udziału w toczącym się postępowaniu rekrutacyjnym oraz do wystąpienia z żądaniem wszczęcia tegoż postępowania.

Choć przepisy u.p.o. wyłączają możliwość działania podmiotów trzeciego sektora w przedmiotowym postępowaniu jako podmiot na prawach strony (art. 31 § 3 k.p.a.), nie oznacza jednak, że zostały one całkowicie wyłączone z przedmiotowego postępowania. Byłoby to bowiem sprzeczne z art. 12 Konstytucji RP, gwarantującym nie tylko wolność zrzeszeń, ale i działalności podmiotów trzeciego sektora. W przedmiotowym postępowaniu podmiotom trzeciego sektora, jako że nie mogą uczestniczyć w przedmiotowym postępowaniu, przysługuje, w ślad za art. 31 § 5 k.p.a., prawo do wyrażania – za zgodą organu administracji publicznej (którym w tym wypadku będzie komisja rekrutacyjna¹⁷) – swojego poglądu w sprawie, wyrażonego w uchwale lub oświadczeniu właściwego organu statutowego. W przypadku wniesienia przez rodziców kandydata odwołania od rozstrzygnięcia komisji rekrutacyjnej, pogląd ten będzie musiał zostać wzięty pod uwagę przy wydawaniu przez dyrektora rozstrzygnięcia (jako organu odwoławczego¹⁸). Wynika to z faktu, iż do postępowania rekrutacyjnego będzie miał zastosowanie przepis art. 107

¹⁴ Poprzez prawo do wystąpienia do komisji rekrutacyjnej z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia rozstrzygnięcia o odmowie przyjęcia dziecka do klasy pierwszej publicznej szkoły podstawowej, a następnie złożenie odwołania od uzasadnionego rozstrzygnięcia tejże komisji.

¹⁵ Będą to zatem strony postępowania – podmioty posiadające wyłączne prawo do jego inicjacji (zob. art. 130 ust. 4 u.p.o.). Istotnym będzie nadmienienie faktu, że w powyższych przepisach mowa jest również o kandydacie pełnoletnim, truizmem będzie jednak stwierdzenie, że ten nie występuje podczas postępowania rekrutacyjnego do pierwszej klasy publicznej szkoły podstawowej.

¹⁶ Zob. art. 5 § 2 pkt 5 k.p.a.

¹⁷ Co wynikać będzie z art. 5 § 2 pkt 3 w zw. z art. 1 pkt 2 k.p.a., w zw. z art. 157 ust. 1 u.p.o.

¹⁸ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 1 października 2015 r., sygn. II SA/Ol 662/15, Lex nr 1930075.

§ 3 w związku z art. 70 § 1 oraz art. 7 k.p.a. nakazującym w uzasadnieniu faktycznym wskazać fakty, które organ uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł, oraz przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Niewątpliwie bowiem opinia wyrażona przez podmiot trzeciego sektora będzie, stosownie do treści art. 75 § 1 zdanie pierwsze k.p.a., dowodem w sprawie – postępowania rekrutacyjnego do pierwszej klasy publicznej szkoły podstawowej.

Powyższe ograniczenie jest ściśle powiązane ze specyfiką postępowania rekrutacyjnego, które pomimo publiczno-prawnego charakteru posiada szereg elementów wskazujących na jego swoistość. Mowa tutaj przede wszystkim o samym akcie administracyjnym rozstrzygającym o nieprzyjęciu dziecka (kandydata) do klasy pierwszej. Jest nim „rozstrzygnięcie” – art. 158 ust. 6 i 7 u.p.o., które w orzecznictwie sądowoadministracyjnym jest utożsamiane z decyzją administracyjną¹⁹. Teza ta wymaga pewnego doprecyzowania. Należy bowiem zwrócić uwagę, że pozbawionemu uzasadnienia rozstrzygnięciu komisji rekrutacyjnej w przedmiocie podania do publicznej wiadomości listy kandydatów przyjętych oraz nieprzyjętych do danej publicznej szkoły podstawowej (art. 158 ust. 3 u.p.o.) bliżej jest do czynności materialno-technicznej²⁰. Dopiero wskutek przysługującego (wyłącznie) rodzicom dziecka nieprzyjętego do ww. szkoły, wniosku o sporządzenie uzasadnienia odmowy przyjęcia dziecka do szkoły, powyższe rozstrzygnięcie ulega skonkretyzowaniu oraz „materializacji”²¹. Stąd też dopiero na tym etapie – sporządzenia uzasadnienia od przedmiotowego rozstrzygnięcia, można stwierdzić, że staje się ono decyzją administracyjną. Dopiero bowiem do rozstrzygnięcia zawierającego ww. uzasadnienie

¹⁹ Zob.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. II SA/Wa 1288/14, Lex nr 1649930. Należy zaznaczyć jednak, że choć powyższe orzeczenie dotyczyło rozstrzygnięcia komisji rekrutacyjnej wydane na podstawie art. 20zc ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1943 ze zm.), to jednak są to regulacje analogiczne do omawianych, co też pozwala na subsumcję tezy z ww. wyroku na grunt odpowiednich przepisów z u.p.o. Zob. również: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 20 października 2016 r., sygn. II SA/Sz 712/16, Lex nr 2183278, gdzie sąd zaznaczył, że: „trzeba mieć przy tym na uwadze, że to oczywiście treść, a nie forma, przesądza o tym, czy dany akt jest decyzją administracyjną. Jeżeli jednak określona sprawa podlega załatwieniu w drodze decyzji, to za decyzję należy uznać pismo organu rozstrzygającego tę sprawę zawierające co najmniej oznaczenie tego organu, oznaczenie adresata aktu, rozstrzygnięcie w sprawie oraz podpis upoważnionego pracownika organu, gdyż wówczas spełnia ono podstawowe, niezbędne warunki decyzji wymienione w art. 107 § 1 k.p.a.”. Zob. również: M. Pilich, *Ustawa o systemie oświaty. Komentarz*, Warszawa 2015, s. 426-427.

²⁰ Co prawda przepisy k.p.a. w art. 49 dopuszczają powyższą formę zawiadomienia stron o podjętych decyzjach oraz innych, jednak przepis ten dotyczy wyłącznie czynności zawiadomienia. Oznacza to, że zawiadomienie w formie publicznego obwieszczenia w innej formie publicznego ogłoszenia nie zwalnia z obowiązku, by ogłaszany akt administracyjny posiadał wszystkie elementy pozwalające na jego identyfikację.

²¹ Stanowi to zasadniczą różnicę w sposobie procedowania komisji rekrutacyjnych z u.p.o. względem komisji rekrutacyjnych na studia wyższe, o których mowa w art. 169 ust. 10-16 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 1842 ze zm.), których to rozstrzygnięcia każdorazowo już na wstępie muszą przyjmować formę decyzji administracyjnych.

będą miały zastosowanie przepisy dotyczące decyzji administracyjnej, przede wszystkim art. 107, ale również przepisy rozdziału 8 k.p.a.²². Niemniej jednak warto również nadmienić, że w przypadku rodziców dzieci przyjętych do danej publicznej szkoły podstawowej powyższe rozstrzygnięcie cały czas będzie miało charakter czynności materialno-technicznej²³. Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięcie organu odwoławczego – dyrektora szkoły, posiadające *a limine* uzasadnianie oraz elementy, o których mowa w art. 107 k.p.a. pozwala bez większych wątpliwości sklasyfikować je jako decyzję administracyjną²⁴.

Ograniczenie w postępowaniu rekrutacyjnym podmiotów trzeciego sektora dotyczy jednak nie tylko postępowania administracyjnego – toczącego się w I instancji przed komisją rekrutacyjną, zaś w II instancji przed dyrektorem szkoły – bowiem wywiera ono wpływ na możliwość wszczęcia przez te podmioty kontroli sądownoadministracyjnej (postępowania sądownoadministracyjnego). Należy bowiem podkreślić, że mimo regulacji art. 158 ust. 8 zdanie drugie u.p.o. – regulacje ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi²⁵ zachowują moc obowiązującą. Zdanie drugie art. 158 ust. 8 u.p.o. normuje jedynie kwestię prawa kognicji sądów administracyjnych w zakresie rozstrzygnięcia dyrektora szkoły wydanego jako rozstrzygnięcie organu II instancji w toku postępowania rekrutacyjnego.

Zgodnie z art. 25 § 4 i art. 26 § 1 p.p.s.a. podmioty trzeciego sektora posiadają zdolność sądową i procesową, co więcej, stosownie do art. 50 § 1 p.p.s.a. mogą one wszczynać postępowanie przed sądami administracyjnymi. Niestety, pomimo zaprezentowanych wyżej unormowań podmioty te nie posiadają prawa do wszczęcia kontroli sądownoadministracyjnej nad przedmiotowymi decyzjami dyrektora szkoły. Wynika to z samej konstrukcji art. 50 § 1 p.p.s.a., który to, w stosunku do podmiotów trzeciego sektora, wprowadza obostrzenie polegające na ograniczeniu prawa do wniesienia skargi (*ergo* zainicjowania postępowania sądownoadministracyjnego) w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób. Ma ono miejsce wyłącznie gdy: 1) sprawy te znajdują się w zakresie statutowej działalności danego podmiotu trzeciego sektora oraz 2) jedynie w sytuacji, gdy dany podmiot trzeciego sektora brał wcześniej udział w postępowaniu

---

²² Por. przypis nr 19. Niezależnie od tego warto podkreślić, że za dodatkowy element, jaki musi zawierać decyzja administracyjna, o którym mowa w art. 107 § 2 k.p.a., należy uznać elementy wskazane w art. 158 ust. 7 zdanie drugie u.p.o.

²³ Rodzice tychże dzieci pozbawieni zostali bowiem możliwości wzruszenia tegoż rozstrzygnięcia (zob. art. 158 ust. 6-9 u.p.o.). W ich zatem wypadku będzie to sytuacja do pewnego stopnia podobna do tej podczas uzyskania dokumentów paszportowych, gdzie pomyślnie przeprowadzenie ww. procedury kończy się wydaniem danego dokumentu paszportowego (*ergo* czynnością materialno-techniczną), dopiero w sytuacji odmowy jego wydania dochodzi do wydania rozstrzygnięcia administracyjnego – wydania decyzji administracyjnej, zob. art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 758).

²⁴ To zaś w pełni uzasadnia objęcie tegoż rozstrzygnięcia kontrolą sądownoadministracyjną.

²⁵ Tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm., dalej jako p.p.s.a.

administracyjnym. Mając to na uwadze, jak i wcześniejsze ograniczenia dotyczące udziału tychże podmiotów w postępowaniu rekrutacyjnym, należy stwierdzić, że tamtejsze ograniczenie powoduje również uniemożliwienie przedmiotowym podmiotom wszczęcie postępowania przed sądem administracyjnym.

Powyższe nie oznacza jednak, że podmioty trzeciego sektora zostały całkowicie pozbawione prawa do udziału w omawianego rodzaju sprawach²⁶. Stosownie do art. 33 § 2 p.p.s.a., mogą one zgłaszać swój udział w charakterze uczestnika postępowania w sprawach innych osób, warunkiem jednak jest, aby dana sprawa dotyczyła statutowej działalności podmiotu trzeciego sektora. Na tej podstawie podmioty trzeciego sektora mogą wziąć udział w omawianego rodzaju postępowaniu przed sądem administracyjnym, gdzie – o ile zostaną dopuszczone do toczącego się postępowania – będą występowały jako podmioty na prawach strony. Bez znaczenia pozostaje tutaj fakt, iż dany podmiot trzeciego sektora nie brał – gdyż nie miał takiego prawa – udziału w postępowaniu administracyjnym *ergo* postępowaniu w I instancji przed komisją rekrutacyjną oraz w II przed dyrektorem szkoły, bowiem nie jest to element warunkujący skuteczne powołanie się na art. 33 § 2 p.p.s.a.²⁷

Reasumując, specyfika administracyjnego postępowania rekrutacyjnego do pierwszej klasy publicznej szkoły podstawowej nie pozostaje bez wpływu na możliwość uczestnictwa w tymże postępowaniu podmiotów trzeciego sektora. Ich aktywność została, w wyniku wprowadzenia szczegółowych regulacji na gruncie u.p.o., znacząco ograniczona wyłącznie do prawa do wyrażenia swojego poglądu w sprawie. Wspomniane ograniczenie wpływa – w ograniczający również sposób – na możliwość uczestniczenia tychże podmiotów w tego rodzaju postępowaniach sądownoadministracyjnych, co jednak jest konsekwencją ograniczeń, jakie wprowadza art. 50 § 1 p.p.s.a. Wspomniane ograniczenie sprawia, że w przypadku ww. postępowań podmiotom trzeciego sektora przysługuje wyłącznie prawo do zgłoszenia udziału w (już) toczącym się postępowaniu sądownoadministracyjnym.

---

²⁶ Byłoby to, podobnie jak w wypadku postępowania rekrutacyjnego, wbrew art. 12 Konstytucji RP. Podobnie: J. Drachal, M. Jagielska, M. Cherka [w:] R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2015, s. 212-213. Zob. także A. Skoczyła, M. Swora, *Organizacje społeczne (pozarządowe) w postępowaniu administracyjnym i sądownoadministracyjnym*, „Administracja. Teoria, Dydaktyka i Praktyka” 2006, nr 3 (4), s. 13-36.

²⁷ Tak również m.in.: M. Romańska [w:] T. Woś, H. Knysiak-Sudyka, M. Romańska, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2016, s. 317; M. Niezgódek-Medek, [w:] B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódek-Medek, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, Warszawa 2013, s. 133-136. Zob. także: postanowienie NSA z 19 sierpnia 2004 r., sygn. OZ 340/04, z głosem krytyczną J. Zimmermanna „OSP” 2005, z. 4, poz. 51.

